

нагледъ на по-старъ майсторъ, за да се усъвършенствува и въ търговията на занаята.

Приходитъ на еснафа се образуватъ отъ еснафскитъ имоти, отъ различни такси и глоби, завещания и пр. Отъ еснафската каса се даватъ заеми на майстори съ 12⁰/₀ лихва; такива се даватъ и за нѣкои обществени работи.

Еснафитъ иматъ свои празници, въ деня на някой светия, считанъ за тѣхенъ покровитель, които се празнуватъ тържествено съ черковни служби и курбани. Обикновено на другия денъ следъ празника е ставало годишното събрание на лонджата, както за избиране на ново настоятелство, така и за преглеждане смѣтките на старото.

Едно време еснафитъ сж били силни организации, били сж богати и сж играли значителна роля въ общественитъ работи. Днесъ, както всичко друго основано на обичаи и традиции, строгиятъ еснафски редъ се е разхлабилъ и е изгубилъ много отъ своята патриархалностъ и, както изглежда, скоро ще остане да се помещава въ приказки и предания.